

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2013, č. j. 30666/13/5000-14402-704389, o námitce podjatosti všech soudců Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, vznesené žalobkyní ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci pod sp. zn. 59 Af 23/2014,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci Mgr. Lucie Trejbalová, Mgr. Karolína Tylová, LL.M., JUDr. Pavel Vacek a Mgr. Hana Ptáčková **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci pod sp. zn. 59 Af 23/2014.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Obsah námítky podjatosti a navazujících podání

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 12. 2013, č. j. 30666/13/5000-14402-704389, bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Liberecký kraj jako správního orgánu prvního stupně ze dne 8. 4. 2013, č. j. 539693/13/2605-05702-603261, kterým byla žalobkyni vyměřena daň z nemovitostí za rok 2013 ve výši 22.026 Kč.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobkyně bránila žalobou ze dne 21. 2. 2014, ve které navrhla, aby soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného včetně jemu předcházejícího rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, popř. vyslovil nicotnost obou rozhodnutí.

[3] Krajský soud v Brně usnesením ze dne 4. 3. 2014, č. j. 62 Af 17/2014 – 10, věc postoupil Krajskému soudu v Ústí nad Labem jako soudu místně příslušnému.

[4] Podáním ze dne 2. 5. 2013 žalobkyně ve smyslu § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vznesla námitku podjatosti všech soudců Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci v aktuálním obsazení a navrhla jejich neprodlené vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci, jakož i přikázání věci jinému soudu téhož stupně z důvodu delegace nutné. V opačném případě podle žalobkyně reálně hrozí, že těmito soudci bude pokračováno v pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů.

[5] Členové senátu 59 Af Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, příslušného podle rozvrhu práce k projednání a rozhodnutí věci, se k námitce podjatosti vyjádřili tak, že Mgr. Karolína Tylová, LL.M. ve vyjádření ze dne 7. 5. 2014 uvedla, že se v souzené věci necítí být podjatá; žalobkyni ani nikoho z těch, kdo se podíleli na řízení před žalovaným, osobně nezná, nemá žádný vztah k projednávané věci ani se nepodílela na jejím projednávání před správním orgánem. Mgr. Lucie Trejbalová ve vyjádření ze dne 12. 5. 2014 konstatovala, že se v souzené věci necítí být podjatá; k žalobkyni ani žádné osobě žalovaného nemá osobní vztah a nemá žádný vztah k projednávané věci ani se nepodílela na jejím vyřízení před správním orgánem. JUDr. Pavel Vacek ve vyjádření ze dne 13. 5. 2014 sdělil, že se v dané věci necítí být podjatý, neboť žalobkyni ani nikoho z těch, kdo se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci před správním orgánem, osobně nezná; nemá žádný vztah k projednávané věci ani se osobně nepodílel na jejím projednávání před správním orgánem. Mgr. Hana Ptáčková ve vyjádření ze dne 13. 5. 2014 uvedla, že žalobkyni ani nikoho z těch, kdo se podíleli na řízení před žalovaným, nezná; nemá žádný poměr k věci ani se nepodílela na jejím projednání před správním orgánem.

[6] Nejvyšší správní soud po posouzení námitky podjatosti neshledal důvody pro vyloučení soudců správního úseku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, určených podle rozvrhu práce, z projednávání a rozhodnutí věci.

[7] Podle § 8 odst. 1 věta první a třetí s. ř. s. „soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.“

[8] Poměr soudce k věci je ve smyslu citovaného ustanovení třeba chápat jako přímý zájem soudce na daném řízení, zejména na jeho výsledku. Vyloučen by byl rovněž soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům pak mohou vedle vztahů příbuzenských a obdobných vzniknout i tehdy, je-li vztah soudce k účastníkům, popř. jejich zástupcům nepřiměřeně přátelský či naopak zjevně nepřátelský. Rozhodnutí o vyloučení soudce představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu i soudce stanoví zákon [čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (vyhlášena pod č. 2/1993 Sb., ve znění pozdějších ústavních předpisů)]. Soudce lze proto vyloučit z projednávání a rozhodnutí věci, která mu byla zákonným postupem přidělena, jen výjimečně a ze závažných důvodů, které soudci reálně brání v nezávislém, nestranném a spravedlivém rozhodování (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 –

pokračování

16, všechna zde uváděná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostupná z: <www.nssoud.cz>).

[9] Předně je třeba podotknout, že žalobkyně sice neoznačila konkrétní soudce, jejichž podjatost namítá, nýbrž důvody pro vyloučení vztáhla ke všem soudcům správního úseku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, v souladu s konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu je nicméně třeba nejprve zkoumat, zda jsou dány důvody pro vyloučení soudců, kteří mají věc v souladu s rozvrhem práce projednat a rozhodnout, v daném případě soudců senátu 59 Af Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci Mgr. Lucie Trejbalové, Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., JUDr. Pavla Vacka a Mgr. Hany Ptáčkové. Teprve v případě, že by Nejvyšší správní soud shledal vyloučení těchto soudců, resp. některého či některých z nich, z projednávání a rozhodnutí věci, posuzoval by žalobkyní tvrzené důvody podjatosti ve vztahu k dalším soudcům, kteří podle rozvrhu práce členy daného senátu zastupují, a byli by tak povoláni k posouzení věci (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2006, č. j. Nao 32/2005 - 34).

[10] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě řízení o žalobě žalobce proti napadenému rozhodnutí žalovaného není dán důvod pochybovat o nepodjatosti žádného ze soudců senátu 59 Af Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, a to se zřetelem k jejich poměru k věci, k účastníkům řízení nebo k jejich zástupcům.

[11] Žalobkyně ani neuvádí žádné konkrétní důvody, pro které by měli být tito soudci vyloučeni, přičemž jako důvod pro vyloučení zejména nelze hodnotit žalobkyní ve zcela obecné rovině namítané pokračování v pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů. Rovněž ze spisového materiálu vztahujícího se k dané věci žádné skutečnosti svědčící pro vyloučení kteréhokoli ze soudců správního úseku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci nevyplývají. Stejně tak ani žádný z těchto soudců se necítí být podjatým a žádnému z nich není známa žádná skutečnost, ze které by mohl vyplynout důvod případných pochybností o jeho nepodjatosti.

[12] Nejvyšší správní soud v této souvislosti poukazuje na ustanovení § 8 odst. 1 věta třetí s. ř. s., podle něhož důvodem k vyloučení soudce nemohou být okolnosti, které spočívají v jeho rozhodování v jiných věcech. Důvodem pro vyloučení soudce tedy nemůže být případné dřívější rozhodování soudce v jiné věci, zejména v jiném řízení, kterého byla žalobkyně účastníkem. Žalobkyně nicméně ve své zcela obecné námitce ani v tomto směru nic netvrdí.

[13] Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v projednávané věci nebyly naplněny podmínky § 8 odst. 1 s. ř. s., a podle § 8 odst. 5 s. ř. s. rozhodl po vyjádření dotčených soudců tak, že soudci senátu 59 Af Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 59 Af 23/2014.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. května 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu